

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 19. Directioni divinæ se committere decet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Marius. addixit. Visne, Domine, te vindicare; ut Deus, dixit Propheta, *excæca cor populi hujus, ut videntes non videant?* an non tua in salutis negotio stupiditas signum tuæ cæcitatæ est? qui corporis oculis captus est, cæcitatem suam ignorare non potest. Cæcitas animi, quò major est, eò minùs sentitur, minùsque cognoscitur. An non hæc est, quæ forsan mentem tuam adeò tranquillam reddit?

Luc. 18. *Frequenter à Deo pete cum illo paupere in Evangelio: Domine ut videam, tu es lux mundi, illumina me.*

Excæcavit enim illos malitia eorum. *Sap. 2. v. 21.*

Spargens pænalos cæcitates super illicitas cupiditates eorum. *Aug.*

DIES XIX.

Directioni Divinæ se committere decet.

I.

QUàm felix est anima, quæ divinæ directioni penitus se tradit! est enim secura, se à Deo nunquam desertum iri, licet ab omnibus creaturis deseratur. Si Deus eam ducit, & protegit, quis ei nocere potest? *S. Josephus, cujus hodie festus*
Dies

Dies agitur, perfectè suimet in Dei directionem traditionis elegans Exemplum est. Perfectio ejus consistit primò in eò, ut quis divino ductui se credat etiam tunc, cum is prorsus adversari nostris commodis, & propensionibus videretur. Præcipua nostra, vel potius unica inclinatio esse debet, inclinationem Dei sequi. Angelus Dei nomine Josepho præcepit, ut cum JESU in Ægyptum fugeret; omnia Josepho suadebant, ut in Judæa persisteret, sua commoda, sua inclinatio, cognati, amici, habitatio, quies, necessitas, vitamque sustentandi facilitas, totidem erant vincula, quæ ipsum patriæ suæ alligabant. Ea tamen nulla prævia deliberatione rumpit, nec unicum moratus momentum; voluntate divina ex Angelo intellecta nec commodum suum, nec propensionem ampliùs audit: neque enim aliam propensionem habet, quàm huic voluntati morem gerendi.

II. Perfectio hujus in divinam voluntatem traditionis secundò requirit, ut quis ductui divino se permittat etiam tunc; cum illius rationem non perspicit. Voluntas divina unica ratio est hominis Deo perfectè se committentis; quævis alia ratio, quæ ei proponitur, imminuere ei videtur me-

Martius,

ritum ob hoc ipsum, quòd impediatur, quò minus homo divinæ directioni perfectè se committat: non enim omnia voluntati divinæ committeret, si quid rationi relinqueret. Hoc manifestè cernitur in ratione agendi S. Iosephi: fuge, ei dicitur, exi, discede in Ægyptum; at, quare tam promptè? quare nocturno tempore? quare tempestate adeò incommoda? quare in regionem tam remotam? Vox *quare* locum non habet apud virum, qui tam perfectè divinæ directioni se credidit, ut S. Iosephus. Nullus hîc deliberationi locus est, nullius rei ratio vel redditur, vel exigitur. Deus id vult; hæc ei unica ratio est, & sufficit, proin nec deliberat, nec ratiocinatur; sed viæ se committit. Quanta in hoc agendi modo ratio, qui rationem à Deo non exigit, & quantopere is vanas nostras condemnat ratiocinationes!

III. Perfectio hujus traditionis terriò requirit, ut divinæ directioni tunc etiam nos permittamus, cùm rationi nostræ adversari censetur. Fides nostra tam perfecta nunquam est, quàm, ubi credimus veritates, quas non modò non pénétramus, sed eas quoque, quibus contrarium sensus nostri, omniâque præjudicia nobis proponunt; imò abdicatio nostri ipsorum tam
per-

Martius 14

perfecta nunquam est, quàm ubi nos voluntati divinæ tunc committimus, cùm ea rationationibus nostris repugnare iudicatur: Ut in Divo Christi Nutritio videre est. Jubetur is cum Servatore in Ægyptum fugere: quomodo hic servabit alios, dicere poterat, qui seipsum servare nequit? Si fugiendum est, cur discedendum in Ægyptum, ad idololatrias? cur non potius ad Magos proficiscendum? sola Dei voluntas plus in animum Josephi potuit, quàm omnes aliæ rationes. Hæc ipsi rationes amplius non censentur, ubi jussui divino adversantur. Hoc imperium unica ei regula est, totaque sic agendi ratio. Quàm hæc fuimet abdicatio in Josepho mirabilis est! at quantopere ea confundit vanas nostras inquietudines, humana nostra desideria, inutiles timores, immoderatasque præcautiones. Committamus nos Deo, & omnia in hac nostri abdicatione inveniemus.

Pete à s. Josepho, ut tibi gratias obtineat necessarias ad imitandam ipsius in divina voluntate sequenda promptitudinem.

Omnem sollicitudinem projicientes in eum; quoniam ipsi cura est de vobis 1. Petri 5. v. 7.

Projice te in eum; non se subtrahet, ut cadas. Aug.

24

DIES